

umelecké noviny

art news ten.

1/2019

editoriál.

Ahojte umelci, tešili sme sa, že prídu prázdniny a my si konečne užijeme slnko, oddýchneme si a stihneme dobehnúť zameškané. Aj vy ste si to mysleli? A zrazu sme sa jedného rána zobudili, bol september a zistili sme, že leto bolo len jedným veľkým únikom z reality. Hoci tento rok bude spolu s vysokými a maturami pre nás štvrtákov najťažší, ale za to najzapamätateľnejší – a to aj pre nás všetkých. Najmä kvôli tomu, že rok 2019 je 10. výročím našej školy! V tomto duchu sa nesie aj toto číslo, v ktorom sa dozviete o našich doterajších súťažiach, pokecáte s ľuďmi, ktorí našu školu založili, prečítate si o Erasme, DOFE, ale nájdete aj kreatívnu tvorbu a zábavné články. Dúfam, že ste si cez prázdniny aspoň trochu oddýchli a tento rok môžete zo seba dostať to najlepšie. No okrem práce a školy nezabudnite aj na voľný čas a relax. Užite si časopis!

Hela Kotrbancová

interview.

Pán riaditeľ 4-5

Marián Tabaček 6-7

Absolventi 8-9

naša škola.

Príbeh školy 10-14

10 naj... 15-20

Komiksový workshop 21

Štúrovo pero 22

školské akcie a úspechy.

Shakespeare's Day 23-24

Erasmus+ 25-26

DOFE 28-29

Miss skrinka 30

Valentín 31

Úspechy našich študentov 32

Zábava 33

Redakcia

Šéfredaktorka: Hela Kotrbancová

Zástupkyňa šéfredaktorky: Peťa Buffová

Redakčná rada: Oli Micháľková, Hela Kotrbancová, Andrea Gazdaricová, Petra Buffová, Michal Mordel, Veronika Tamašiová

Spolupracovníci: Bohuš Argaláš, Betka Viskupová, Lea Englartová, Jarka Labudová, Stella Surmová

Grafik: Martin Sipták

Zodpovedný učiteľ: Mgr. Helena Kučerová

Súkromná škola umeleckého priemyslu

Háľkova 2968/22

010 01 Žilina

interview - pán riaditeľ

Povedzte nám niečo o sebe.

Ja nie som Žilinčan, ja som typický Čechoslovák, na Slovensko som prišiel v roku 1987 po ukončení vysokej školy. Študoval som najskôr textilnú priemyslovku v Ústí nad Orlicí a na vysokú som chodil do Liberca. Pretože vtedy, a asi aj teraz, je pravda to, že na Slovensku boli krajšie dievčatá ako v Čechách, tak ma osud doviedol do Žiliny v roku 1987. Najskôr som pracoval vo výskumnom textilnom ústave v Žiline, po revolúcii som sa osamostatnil a od roku 1993 som si založil malú rodinnú firmu. Potom som náhodou pričuchol k školstvu. Postupne sa to vyvinulo tak, že som firmu prenechal manželke a ja som začal robiť v školstve na plný úväzok. Pred desiatimi rokmi som sa prihlásil do výberového konania na funkciu riaditeľa a dostal som sa sem. Ja nie som vzdelaním umelec, som skôr technik – textilák, ale to má k umeniu veľmi blízko. Vždy som sa pohyboval v sfére odevov a pod. Mám tri deti vo veku 19, 25 a 29. Dve deti sú samostatné a najmladší syn je maturant na bilingválnom gymnáziu. Bavia ma rôzne veci – organizovať život druhým, preto som v škole, a myslím si, že mám trochu aj manažérskych schopností. Záluby mám rôzne – cestovanie, ale tou najväčšou je asi to, že sa snažím zbierať a reštaurovať staré autá.

Aký je váš pohľad na 10-ročné pôsobenie našej školy?

Ja som veľmi rád, že v spolupráci s Mariánom ako zriaďovateľom sme našli spoločnú reč a tak škola napreduje. Škola v prvom rade je tu pre študentov. Ja svoje pôsobenie vidím po tých päťročniciach – prvá bola o tom, že škola rástla viditeľne – poschodiami, študentmi. To znamená, že prvých 5 rokov bolo o budovaní školy. Súčasne s budovaním školy bolo potrebné aj budovanie kolektívu učiteľov, ktorí na škole pôsobia, pretože pekná prázdna budova by asi nebola prínosom pre študentov. Ale podarilo sa nám nadviazať spoluprácu s kvalitnými pedagógmi a umelcami v okolí a tým pádom sa nám darí posilňovať dobré meno školy. O tom bolo druhých 5 rokov – škola už bola plná študentov – minimálne 220 študentov v ôsmich triedach. Podarilo sa nám zastabilizovať pedagogický zbor, dnes u nás učí 30 učiteľov, z nich možno viac ako 20 je výborných umelcov. Je veľmi dôležité, že ľudia, ktorí formujú našich študentov, majú za sebou aj umelecké pôsobenie,

ale aj morálne a iné vlastnosti, ktorými motivujú študentov k vysokým výkonom, aby im meno školy otváralo dvere - či do sveta, alebo na ďalšie štúdium. Škola je súkromná, ale nie je súkromná v tom zmysle, že by sme chceli vás ako študentov alebo rodičov pripraviť o veľké peniaze, ale skôr súkromná v tom, že chceme mať veľké nároky a chceme vytvárať čo najkvalitnejšie podmienky, aby naše výsledky boli čo najlepšie.

Vízie a plány do budúcnosti?

Za tých desať rokov asi vieme, čo by naša škola mala robiť, vieme, kde by sa mala posúvať dopredu. Sme umelecká škola, ale veľmi dôležité sú technológie. Potrebujeme priestorovo aj technologicky upgradeovať vybavenie, ktoré tu máme, aby sme nezostali stáť na mieste, ale posunuli sa ďalej. Vypracovali sme sa za tie roky medzi najlepšie stredné odborné školy v Žilinskom kraji, nikdy sme sa v žiadnom hodnotení neumiestnili na horšom, ako treťom mieste. Teraz je príležitosť, že od budúceho školského roka sa pri desaťročnici zo zákona zmení názov našej školy - už nebudeme stredná umelecká škola, ale budeme škola umeleckého priemyslu. To je tradičný názov pre školy zamerané na dizajn a úžitkové výtvarné umenie. To je naša cesta dopredu, nová štartovacia čiara a veľká výzva, aby sme školu stále držali na tej úrovni, ktorú má.

Hela Kotrbancová

interview - pán marián tabaček.

Povedzte nám niečo o sebe

Narodil som sa v Žiline, vyštudoval som stredné odborné učilište v Hodruši- Hámroch. Po maturite som študoval na vysokej škole technického zamerania. V roku 1993 som išiel na vojnu (pluk Civilnej ochrany). V roku 1999 som sa oženil s mojou manželkou Katarínou. Neskôr, v roku 2007, som si dokončil doktorandské štúdium. Od vysokej školy až po súčasnosť pracujem stále v oblasti technológií, elektriny a kúrenia. Mám dve deti. Prvá sa mi narodila dcéra Zuzka a druhý syn Peťo. S mojou manželkou sme obaja folkloristi. Tancovali a spievali sme v Žilinskom folklórnom súbore - Rozsutec.

Ako ste spokojný s vývinom našej školy za posledných 10 rokov?

Z môjho pohľadu zriaďovateľa vývin školy hodnotím veľmi pozitívne. Počas 10 rokov bol rast školy každým rokom viditeľnejší. Dúfajme, že to bude aj naďalej takto dobre pokračovať. Dnes prijímame veľmi dobrých študentov vďaka veľkému počtu záujemcov. Škola rastie každým rokom a vo mne to vyvoláva veľmi dobrý vnútorný pocit. Nie je to o mne, je to študentoch, o učiteľoch a o tom pozitíve, ktoré by tu malo vládnuť, aby boli všetci spokojní.

Aké máte vízie a plány do budúcnosti?

Personálne a počtom študentov sme na strope. Skvalitniť by sme chceli iba priestorové záležitosti. Prvá päťročnica bola výstavbová, druhá bola rozvojová a vzdelávacia. Teraz možno príde ďalšia fáza ohľadom získavania ďalších priestorov, ktoré nám pomôžu v skvalitnení jednotlivých ateliérov a budovania priestorov. Škole do budúcnosti prajem dobrých študentov, výborných pedagógov a veľa práce.

Andrea Gazdaricová

Foto: Ing. Šimon Kláčko

Nikola Salajová

Moja stredná škola mi dala veľa do života. Okrem pekných spomienok ma pedagógovia veľa naučili, či už z oblasti teórie alebo praxe. Získala som skúsenosti a zručnosti, aké som predtým nemala. Nebolo to vždy jednoduché, ale stálo to za to. Keby bolo možné, s radosťou, by som si tie 4 roky zopakovala.

Róbert Púček

Získal som pevný základ, ktorý žilinčanom v Bratislave závidia. Pociť, keď sa na škole cítiš ako doma, ktorý nezískaš len tak niekde. (Super kolektív a učitelia sú samozrejmosť).

Terka Ballayová

Rady a informácie, ktoré som získala počas strednej školy, čo sa týka výtvarnej sféry či dejín umenia, mi napomáhajú doteraz. „Terka, ty budeš učiteľka...“ „Nie, ja si to nemyslím, nechcem byť učiteľka“, ale zmenilo sa to, preto si myslím, že deti sa majú čo učiť a ja im mám čo poskytnúť aj vďaka týmto informáciám, skúsenostiam, zdatnostiam, radám, ktoré som získala na strednej umeleckej škole. Ukázala mi cestu, či už v mojom pokračovaní v štúdiu alebo v tvorbe.

Zuzka Krenželáková

Kľuku od dverí do toho správneho sveta, kam patrí. Hoci tie dvere nikdy neboli predomnou zamknuté, chýbala im kľučka. Avšak nič nie je zadarmo, platila som svojím výkonom. Najskôr ma naučili, že vôbec niečo také skutočne existuje, potom, na čo táto vec slúži. Nechali ma, aby som si vyrobila tú svoju na mieru. Nakoniec to, ako ju použiť, bola skúška, ktorá sa však nehodnotí známku. To mi dala táto škola.

Kika Nociarová

Počas tých rýchlych 4 rokov si ani nestihneme uvedomiť, čo všetko vám táto naša parádna škola dáva. Mňa naučila neskutočné množstvo informácií, ktoré využívam dodnes. Nehovoriac o kreatíve a komplexnom premýšľaní o tvorbe, za ktoré vďačím všetkým učiteľom, z ktorých sa po skončení stali aj priatelia. SSUŠ mi do života priniesla kopec zážitkov a kamarátstiev, ktoré pretrvávajú dodnes a vôbec neklamem, že neprejde deň, kedy by som si nespomenula na nejaké z množstva dobrodružstiev, ktoré máme všetci za sebou. Ďakujem!

Dominika Petráková

Stredná škola sama o sebe je obdobie, kedy sa človek najviac rozvíja a zisťuje čo-to o svete. Je to priestor, kde sa môžu robiť sprostosti, ale zažiť si aj tú profesionálnejšiu stránku. SSUŠ mi okrem toho dala plno úsmevných chvíľ a rozprúdila moje kreatívne myslenie všetkými smermi. To obdobie mi

ukázalo hlavne body, ktorými sa chcem uberať a hlavne mi ukázalo, že nedá sa všetko brať smrteľne vážne, inak človek vyhorí.

Jaroslav Kormanec

Určite by to bola možnosť ísť študovať niečo iné a niečo kreatívne. Dalo mi to možnosť ísť novou cestou, ktorá by pár rokov predtým bola veľmi obtiažna. Všetky princípy kresby, vypracovávanie zadání, obhajoby, nepodarky a aj hádky. Všetko prispievalo k tomu že som sa stával menej tvrdohlavý a viac otvorený a vnímavejší. :D Veľmi dôležitý bol aj prvý kontakt so softvérom, ktorý sa v dnešnej dobe stáva hlavným pracovným nástrojom. Mal som tiež šťastie, že sme sa stretli ako skvelý kolektív a to je aj druhá vec, ktorú mi SSUŠ dala. Super partiu priateľov, ktorí sa okrem iného stali mojimi spolužiakmi na VŠVU a možno v budúcnosti to budú aj moji kolegovia v práci a pri projektoch.

Betka Božeková

Naša škola ma asi utvrdila v tom, že sa chcem rozvíjať v tomto odbore. Pomohla mi pripraviť sa na vysokú školu, kde som sa úspešne dostala a študujem to, čo ma baví. SSUŠ poskytuje široké možnosti, z ktorých treba čerpať čo najviac, pretože všetko, čo robíte, robíte pre seba a svoju budúcnosť.

Petra Buffová

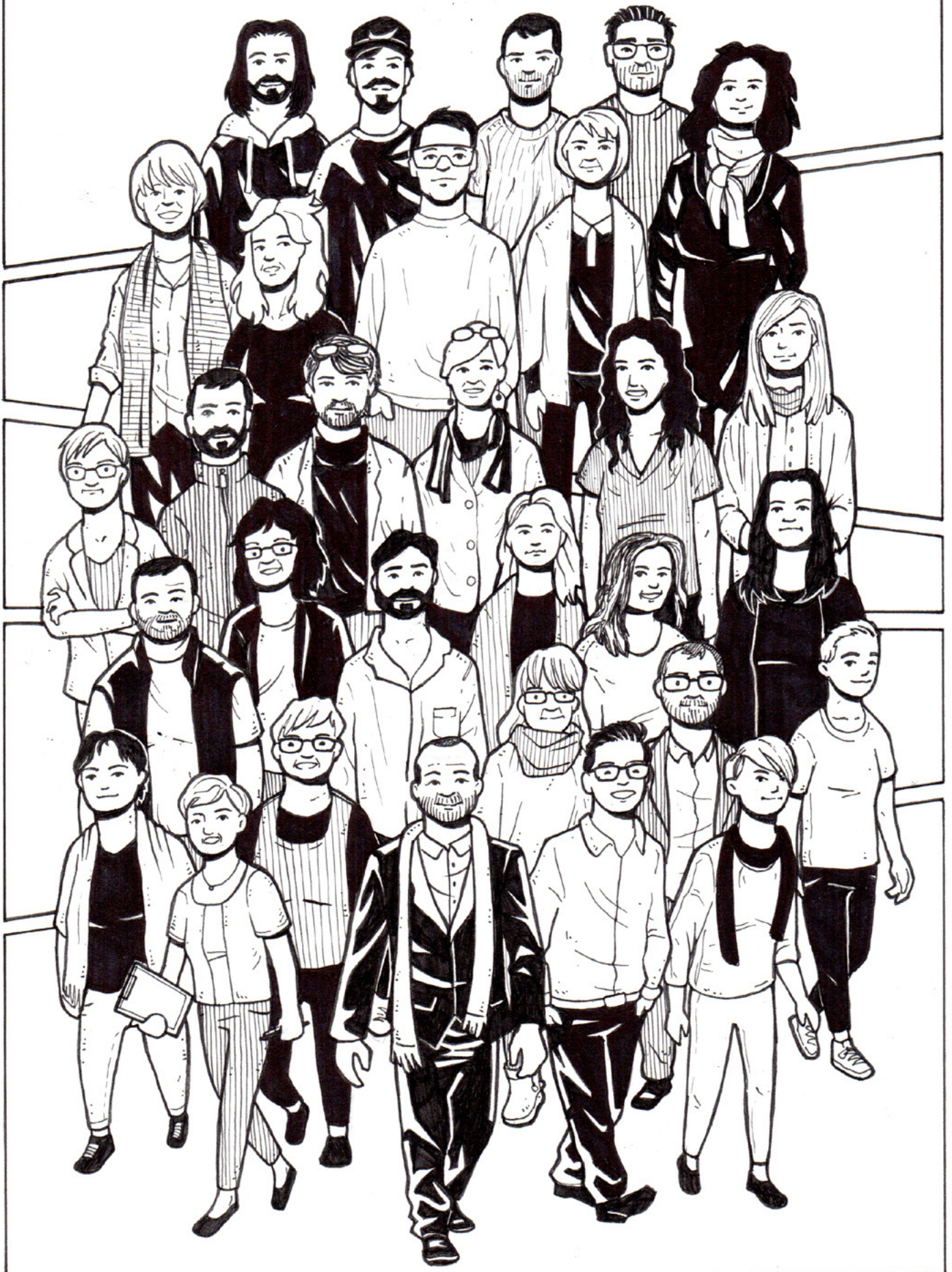

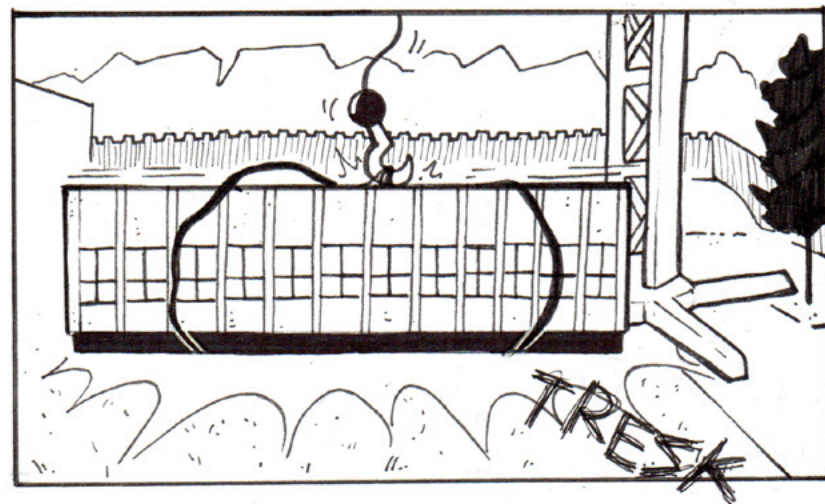
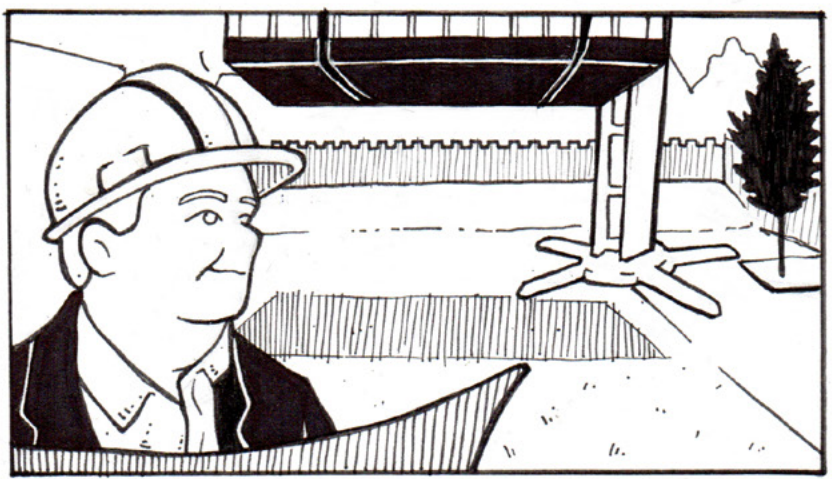
Iva Miháliková

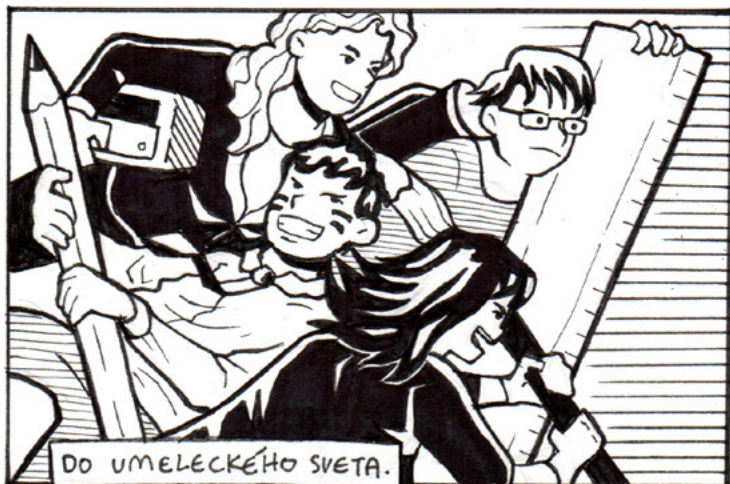
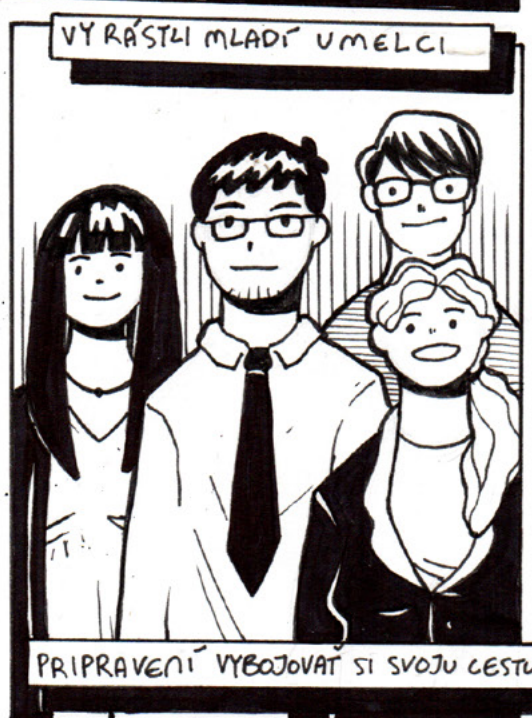
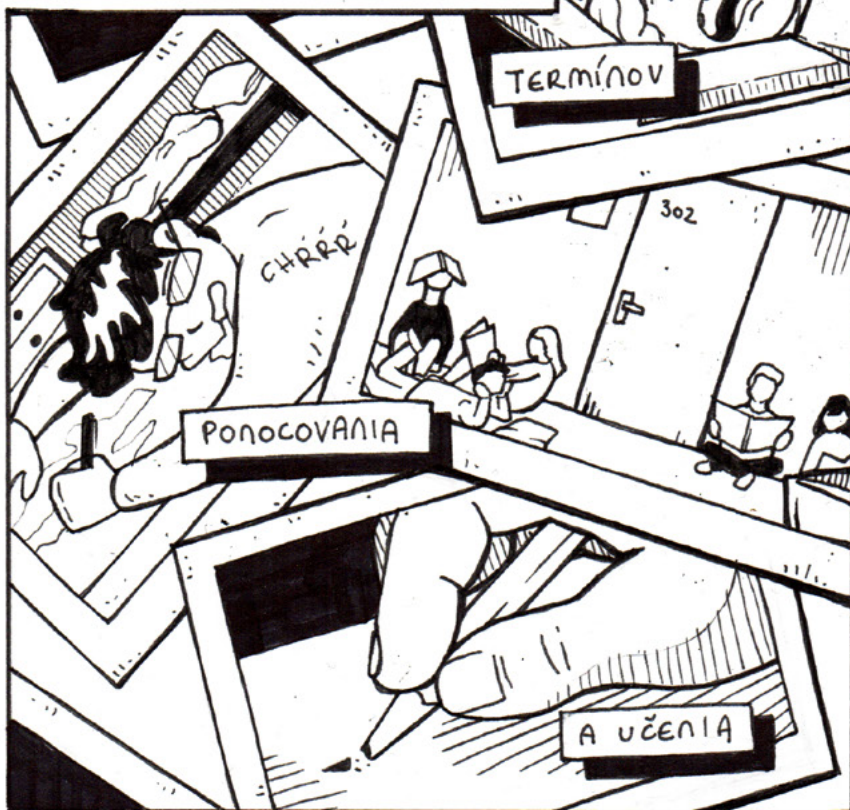
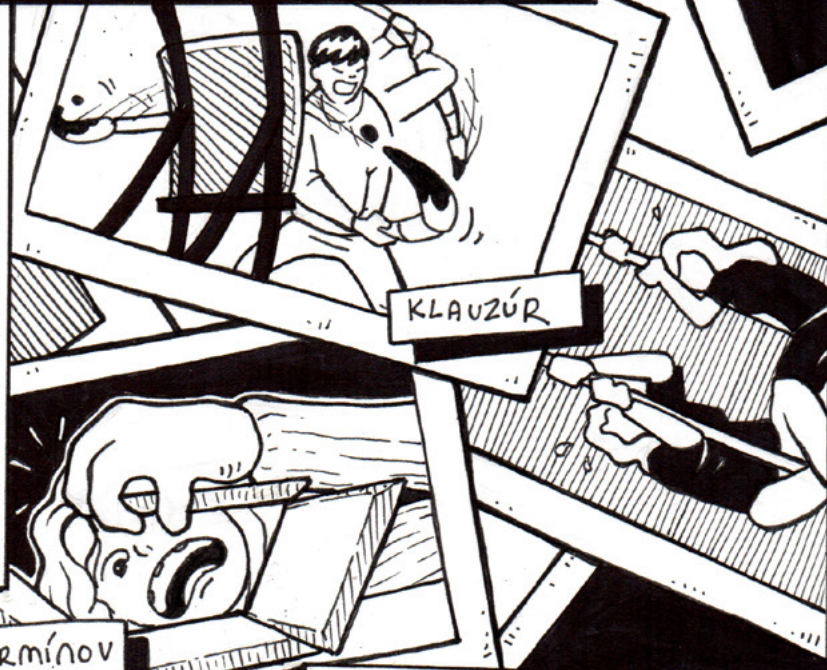
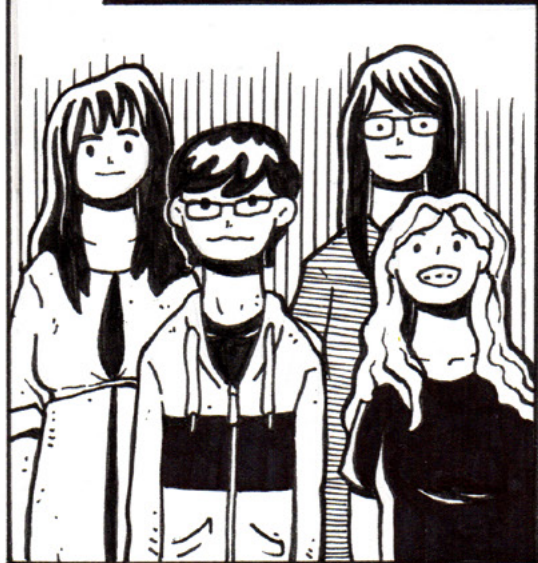
Biba Fillnerová

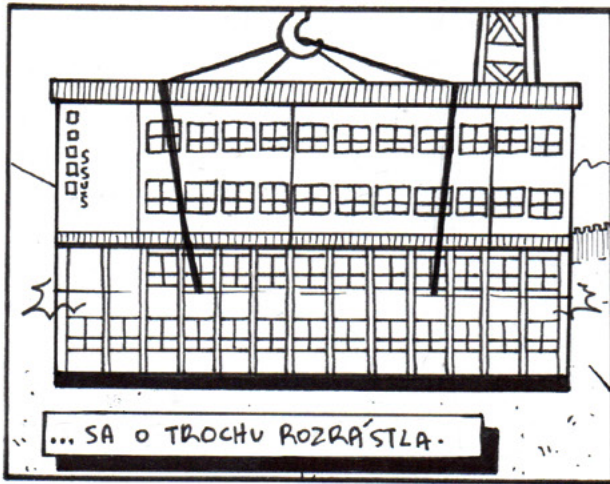
BOLI POVOLANÍ TÍ NAJLEPŠÍ Z ELITY...

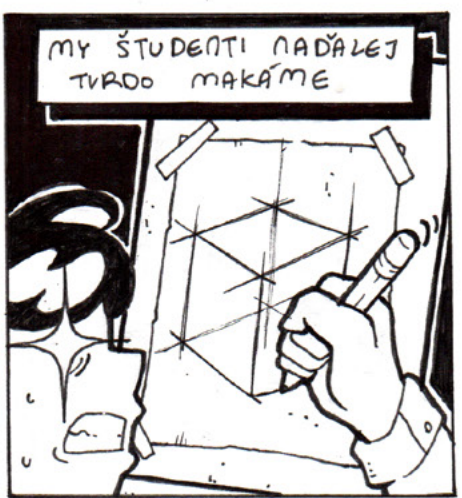
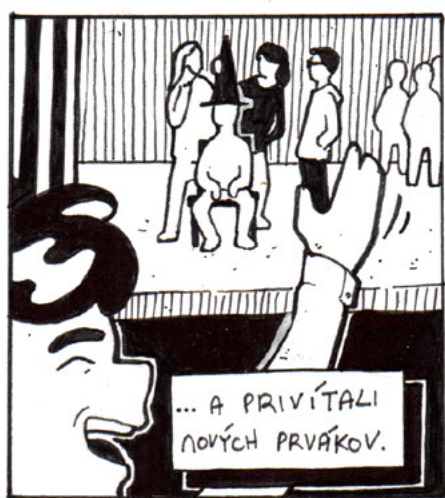

A Z NESEBAVEDOMÍCH TÍNEŽEROV ZA 4 ROKY TVRDEJ DRINY

10 naj...

...útulnejších/umeleckých miest študentov

1. Cafe Republika

Republiku pri Dome umenia Fatra pozná snáď každý. Môže sa pýšiť nielen výbornou kávou, ale aj skvelým zariadením a príjemnou atmosférou. Je v nej dokonca aj krásny klavír, takže ak vieš niečo zahrať a ešte si v Republike nebol, neváhaj a choď si tam oddýchnuť po škole.

2. Artforum

Okrem toho, že Artforum na Mariánskom námestí je skvelé kníhkupectvo s výborným výberom kníh, útulnou atmosférou a skvelými predavačmi, nachádza sa v ňom aj maličká kaviareň, kde si môžeš sadnúť ku káve a chvíľu si počítať. Aj tu sa nachádza pekný starý klavír, ktorý celému kníhkupectvu dodáva atmosféru.

3. Čajovňa Dobrá myseľ

Keď vojdeš do tejto čajovne, tie neskutočné vône všelijakých čajov ti okamžite opantajú zmysly. Sypané či balené čaje sú tu poukladané na policiach až po strop. Čajovňa má dve poschodia a je veľmi útulná, drevená, s pocitom, ako by si bol na návšteve u starej mamy. Nachádza sa v uličke pri Mariánskom námestí. Jednoznačne odporúčame.

4. Just Donut

Novootvorená donutéria, hneď napravo od Farskej uličky sa rýchlo stala populárnou. Je pekne minimalisticky zariadená a ak je pekne, dá sa sedieť aj vonku. Ale dôvod, prečo tam všetci chodia, sú samozrejme tie výborné, sladké donuty. Lotusový, čokoládový, oreový, malinový... je to na tebe!

5. Cafe Le Jour

Kaviareň, ktorá sa nachádza na farských schodoch pod kostolom pri Hlinkovom námestí je celkom známa medzi ľuďmi. Odporúčame nielen kávy a čaje, ale aj horúce čokolády a limonády.

6. Croassant(iareň?)

Táto malá cukráreň oproti Republike je novootvorená a veľmi útulná. Je zariadená do žltá, sú v nej roztomilé sedačky, ale najlepšie na tom všetkom sú samozrejme croissanty všemožných chutí. Odporúčame mascarpone croissant s jahodami a ak sa chceš najesť, tak zvoľ ten na slano!

7. Cafe Italia

Tento zázrak na bulvári je čarom samým o sebe. Už len keď vstúpíte do tejto kaviarne, zamilujete si jej zariadenie, atmosféru, a to čo ponúka. Kávy, čaje, nápoje, občerstvenie a skvelé domáce koláče! Tak sa už len usad' na pohodlný gauč, zakry sa dekou, pozeraj von oknom na rušnú ulicu a započúvaj sa do upokojujúcej jazzovej hudby.

8. Impresso Cafe&Bar

Smerom od Auparku na Mariánske námestie môžeš natrafiť na toto miesto. Tu majú úžasné limonády a skvelú vonkajšiu terasu, kde sú cosy svetielka.

9. Stanička Záriečie

Útulné umelecké miesto len kúsok od našej školy. Na staničke sú vždy kreatívni ľudia a umelci, môžeš si na káve posediť vnútri, ale aj vonku. Prijemné prostredie, v ktorom môžeš stráviť čas s kamarátmi, alebo sa učiť. Konajú sa tu aj rôzne akcie, workshopy. Navštív aj staničku!

10. Kvetiaren

Táto útulná „kvetinová kaviareň“ si získala srdcia mnohých študentov. Krásne v nej všetko vonia, je pekne zariadená a dá sa po schodoch zísť dole do miestnosti, kde je viac gaučov a krásne svetielka. Určite odporúčame!

Hela Kotrbancová

...lepších snackov z automatu.

1. Bageta

Šunková, golden nugget, debrecínska... Bagety sú rozhodne najobľúbenejšou pochúťkou všetkých študentov. Hoci cena nie je až taká lákavá, ich lahodnú chuť si môžeš kúpiť za 1,50€.

2. Tyčinky DRU

Ach, tie naše legendárne tyčinky! Si hladný a nechceš míňať 1,50? Tyčinky sú správnou voľbou! Nepriberieš a aspoň trochu ťa zasýtia. Za 60c sa rozhodne oplatia.

3. Ľadový čaj

Zabudneš si doma vodu a nemáš so sebou ani fľašu? Hoci to nie je príliš ekologické, automaty tu majú verziu aj pre teba. Ľadový čaj alebo minerálku len za 60c.

4. Bake Rolls

Veľmi obľúbený slaný snack. Môžeš si vybrať solené a v lepších dňoch aj slaninové. Je to tá lepšia voľba, takže keď si hladný, vyťahuj 90c.

5. Čokoládové bebe na tvrdo

Hoci aj normálne bebe sušienky sú výborné, tieto „na tvrdo“ majú čosi do seba. Sú v nich väčšie kúsky čokolády a chutia o čosi lepšie. A aj cena je v pohode - 60c.

6. Zlaté polomáčané

Chceš niečo sladké ale zároveň sa chceš aj najesť? Zvoľ si tieto sušienky za 60c a neľutuješ. Je ich vnútri dosť pre teba aj kamarátov.

7. Twix, Margot, Snickers, Tribit, Horalka

Tieto klasiky, všetky za 60c, sú odmenou za všetky tie ťažké školské dni. Sú to proste sladkosti, ktorým sa každý poteší. Niet čo dodať.

8. Kinder Bueno

90c za lásku všetkých lások. Občas sa oplatí obetovať tie peniaze. Bueno medzi sladkosťami asi nemá konkurenciu.

9. Vinea

Nádherný grafický obal, skvelá veľkosť a o to lepšia chuť! Na obľúbenú Vineu nesprieš zabudnúť a ak si ňou chceš osladiť kresbu či DVK, nachystaj si výhodných 70c!

10. Musli tyčinka

Je tu verzia aj pre tých, čo žijú zdravo a nechcú jesť samé sladkosti alebo si len udržujú postavu. Musli tyčinka v orechovej, ovocnej či čokoládovej príchuti čaká len na teba, a to už za 70c!

Hela Kotrbancová

...lepších SSUŠáckych „vtipov“

- 1 „Ešte mám čas, urobím to zajtra“
- 2 „Máte pravítko?“ – „Nie, veď si na umeleckej, ako môžeš očakávať, že niekto bude mať pravítko?“
- 3 „Už mám toho dosť, nenakreslím ani čiarku! V piatok tú knižku podpálím a urobím okolo nej satanistický obrad!“
- 4 „Dúfam, že to dáš“ „Dúfam, že aj ja“
- 5 Deň odovzdania klauzúry, 1:00 v noci. * chat – „Na aký formát to máme spraviť ten plagát?“*
- 6 „Ty chodíš na umeleckú? A na čo hráš?“
- 7 „To máš super, však vy „iba“ kreslíte!“
- 8 „Platiť? Však sme kamaráti, nie?“
- 9 „A nakreslíš ma/mi niečo niekedy?“
- 10 „A čím budeš, keď doštuduješ?“

+4 najlepšie miesta v škole, kde môžeš stráviť voľný čas.

1. Konvica

Naša školská kaviareň Konvica na 4. poschodí je skvelým miestom na oddýchnutie si od strastiplného školského života a dobitie bateriek. Môžeš si tam vychutnať nielen kávu a čaj, ale keď je dobrý deň, aj nejaké občerstvenie. Tak neváhaj, zavolaj kamošov a navštív Konvicu!

2. Oranžové gauče

Sme si istí, že si už určite stihol vyskúšať tieto mäkkučké gauče. Nachádzajú sa skoro na každom poschodí, a vo vstupnej hale sú až dva. Preto využij príležitosť a kým sú prázdne, vyval' sa na ne a užívaj si pohodlie!

3. Dielňa

Hoci sa v dielni pracuje alebo učí, je to veľmi príjemné miesto. Prax je úžasnou hodinou už len preto, že si všetci z odboru sadnete okolo jedného stola ako jedna veľká rodina a strávite spolu krásnych 5 hodín.

4. Lavičky pred školou

Keď je v lete veľmi teplo, lavičky pred školou sú úžasným miestom, kde stráviť tri hodiny kresby. Stačí si vziať caky - paky, sadnúť si, oprieť si dosky o nohy a kresliť. Je to skvelé miesto na relax, ale využívajú sa aj keď čakáš na spolužiakov, kým vyjdú zo skriniek.

Hela Kotrbancová

štúrovo pero.

Dňa 13. apríla 2019 sme sa vybrali do knižnice Ľudovíta Štúra vo Zvolene na vyhlásenie výsledkov celoslovenskej súťaže Štúrovo pero. Pozvaním na vyhlásenie výsledkov sa zaraďujeme ku školám, ktoré majú najlepšie školské časopisy. Vypočuli sme si hodnotenie nášho časopisu a môžeme smelo povedať, že robíme každým rokom krôčik vpred. Pochválili nás nielen za grafickú stránku, ale aj za obsahovú stránku, hoci stále je priestor na zlepšovanie sa po stránke novinárskej. Preto si myslím, že aj keď sme sa neumiestnili na stupienku víťazov, táto súťaž nám určite pomôže rozvíť našu „novinársku dušu“.

Stella Surmová

shakespeare's day.

Myslím si, že každý jeden z nás vie, kto bol William Shakespeare, každý jeden z nás vie, že to bol jeden z najväčších dramatikov v histórii. A na jeho pamiatku bol zavedený tento deň. V skutočnosti sa tento deň oslavuje 23.4 v deň jeho úmrtia/narodenia. Na našej škole sa uskutočnilo tohtoročné školské kolo dňa 24.4.2019 v školských ateliéroch. Tento rok sa súťažilo v rôznych kategóriách ako je napríklad spev, recitácia poézie alebo aj prednes prózy. Tento rok sme mali dokonca aj študentov, ktorí si pripravili divadlo, ale aj študenta, ktorý rapoval. Osobne si myslím že tento rok Shakespeare's Day bol veľmi pestrý a rôzne kategórie boli predvedené po prvýkrát. Študenti ktorí sa umiestnili na prvých dvoch miestach, následne súťažili aj v okresnom kole, ktoré usporiadala taktiež naša škola. Toto kolo bolo dňa 30.4.2019 v Krajskej knižnici v Žiline. Zúčastnené boli rôzne školy,

napríklad gymnáziá, obchodné akadémie a priemyselné školy. Spolu sa nás tam zišlo 64 súťažiacich. Každá škola sa mala možnosť zapojiť aj do výtvarnej časti tejto súťaže. Študenti mali možnosť si vybrať z dvoch kategórií: komiks, alebo plagát na tému Shakespeare's Day. Študenti mali taktiež možnosť stretnúť sa s porotou, ktorá z veľkej časti obsahovala hostí žijúcich na Slovensku, ale pôvodom zo zahraničia (Veľká Británia alebo Amerika). Veľký dôraz sa kládol na výslovnosť a čas trvania prezentácie. A taktiež aj tu boli študenti vyhodnotení prvým,

druhým a tretím miestom v literárnej časti, ako i vo výtvarnej časti. Naša škola získala prvé, druhé, aj tretie miesto v komikse (Bohuš Argaláš a Ivan Večerek, Michal Mordel, Oľga Micháľková). Najlepší plagát na tému Rómeo a Júlia vytvorila Romana Gajdošíková. Tretie miesto s plagátom na tú istú hru získala Patrícia Molnárová. Boli sme úspešní aj v speve. Druhé miesto obsadila Tatiana Šišková a na treťom mieste skončili Lucia Čakajíková a Rebeka Zacharová, všetky z I.A. Ja si osobne myslím, že porota bola veľmi objektívna a nerobila medzi školami rozdiely, čo je podľa mňa dobré. Každý mal možnosť si vybrať

ľubovoľného autora a dokonca študenti mohli súťažiť aj s vlastnou tvorbou, čo je taktiež obdivuhodné. Podpora písania u mladých ľudí je veľmi dôležitá už len kvôli zlepšeniu gramatiky, ale odráža sa to aj v rozdiely v rozprávaní a v prednese na verejnosti medzi človekom ktorý veľa číta a píše a medzi človekom, ktorý nerobí nič pre svoj osobný rozvoj. A písanie v angličtine je jednoducho úžasné a obdivujem každého jedného človeka, ktorý to robí. Aj z rozprávania s ostatnými študentmi viem na 175% povedať, že všetci... každý jeden divák bol nadmieru spokojný s úrovňou tejto súťaže.

Jarka Labudová

erasmus+

Nieko, niekedy, niekde raz povedal, že uzavretí ľudia sa najťažšie otvárajú novým ľuďom, ktorých nepoznajú. A práve preto sú tými najsmutnejšími ľuďmi sveta. Nie preto, že nie sú schopní vytvoriť si nové putá alebo sa otvoriť niekomu úplne cudziemu. Ale preto, lebo každodenne prežívajú vnútorné boje a pocity viny, že nie sú dost dobrí pre niekoho, koho vlastne ani nepoznajú.

Vďaka projektom spadajúcim pod jeden z najväčších Európskou úniou podporovaných programov (známy aj ako Erasmus+) na rozvoj učenia, mladých a športu sa tieto problémy zdajú ako vzdialené spomienky na smutnú minulosť, ktorú už nikdy nikto nechce znovu stretnúť.

Dňa 30. 4. 2019 sme sa vydali na dlhú cestu do rumunského Balanu na Erasmus+ s názvom Picture this. Bol zameraný na rozvoj nielen medziludských a kultúrnych vzťahov, ale aj na rozvoj fotografie a videotvorby. Miesto, kam sme

spoločne cestovali skoro 19 hodín spoločne s ľuďmi z Českej republiky a Maďarska bolo skoro na východe Rumunska, a keby ste ho hľadali na mape, našlo by vám to ďalšie štyri mestá s rovnakým názvom.

Vyrážali sme zo železničnej stanice o 08:00 a do cieľa sme prišli o 04:00, cesta bola veselá, púšťali sa pesničky, no keďže cesta bola dlhá, krátili sme si ju filmami. V deň, keď sme prišli, sme vstávali hneď na raňajky, ktoré boli do 09:30.

Celých nasledujúcich jedenásť dní sme si s ostatnými ľuďmi z troch ďalších krajín vytvárali nové zážitky, priateľstvá a rozvíjali spoločne vedomosti a zručnosti ohľadom fotografie a videí. Vyskúšali sme si, aké je to lietať s dronom a vytvorili neskutočné množstvo videí :) Každý deň sme sa delili do skupín, aby sme boli čo najviac pomiešaní, mali sme rôzne energizery a večer bol tanečný. Niektoré večery boli veľmi zaujímavé volali sa Intercultural

Night, kde každý odprezentoval svoju krajinu a potom nás ponúkol jedlom z jeho krajiny (ochutnali sme nové, zaujímavé jedlá a nápoje).

Potom sme navštívili mesto Brasov, kde sme mali aj úlohu natočiť vlog, ktorý sme si večer prehrali a hrad Bran, ktorý údajne patril kedysi Vladovi Tepesovi, tiež známemu ako Dracula. Ani sme nevedeli, ako sa spoločne strávené dni a noci plné smiechu skončili, a bol čas ísť domov.

Cesta domov bola oproti ceste tam extrémne krátka. Nikto však nevieme prečo. Možno preto, že aj keď sme vedeli, že projekt už skončil, niektoré z tých priateľstiev, ktoré sme si vytvorili, budú chvíľku trvať. Alebo možno preto, lebo sme cestovali v noci, a tak sme polovicu cesty všetci prespali. No jedno, aj keď je náš pohľad veľmi neobjektívny, môžem povedať. Vďaka týmto príležitostiam sa všetci zbavujeme svojich strachov. Či už je to otvoriť sa cudzím ľuďom, alebo rozprávať

jazykom, ktorý veľmi neovládame. Alebo snáď strach z neprijatia do spoločnosti, to všetko odchádza preč s obavami a strachom voči všetkému novému akonáhle vstúpite do toho autobusu a idete spoločne všetci za cieľom tvoriť nové spomienky, rozvíjať sa a hlavne žiť šťastnejší život. To všetko sa skutočne dá dosiahnuť, keď sa zapojíte do jedného z projektov organizovaným Erasmom.

Tento Erasmus+ nám dal veľa a veľmi sme si ho užili. Odporúčame každému, kto bude mať príležitosť, aby sa zúčastnil. Odbúrali sme svoje jazykové bariéry a vystúpili z komfortnej zóny, našli nových priateľov a spoznali novú krajinu....

*A ako niekto veľmi múdry raz povedal:
„Ak máš príležitosť urobiť niečo šialené, urob to.“*

Betka Viskupová, Lea Englartová

1,3
miliardy
ton potravín
ročne

60 % dobytok
36 % ľudia
4 % divá zver

32
percent
odpadu
končí
v oceáne

Miška Brodnianska

expedícia dofe.

Podobne ako minulý rok, aj tento školský rok sme sa zúčastnili expedície z DofE.

Tento rok sme navštívili Piešťany a ich okolie. Preskúmali sme kúpeľnú časť mesta a dokonca sme navštívili aj Ducové, kde sa nachádzajú pozostatky kaplnky a pohrebiska z obdobia Veľkej Moravy.

Na expedícii sme sa znovu spoznali s novými ľuďmi, získali sme nových priateľov, aj nové skúsenosti.

Niekedy rozmýšľam, čo je lepšie: nová skúsenosti alebo priatelia?

Asi ani jeden z nás nemá 175% odpoveď. Ale možno je to tak aj lepšie. Možno je lepšie nepoznať za každú cenu odpoveď na všetky naše otázky...

Počas troch dní, ktoré sme prežili v „divočine“, sme spoznali hlavne seba. To je podľa mňa veľmi dobré, pretože nie každý má možnosť stanovať s priateľmi niekde ďalej od domova. Nie každý má možnosť spať v stane pod holým nebom

a jesť sáčkové polievky a paštétu s polotvrdým chlebom. Možno to znie vážne zle... ale bola to celkom sranda. Bolo to niečo odlišné od nášho obyčajného života a bola to celkom príjemná zmena. Príjemná zmena bez elektroniky a jedla, ktoré sa dalo normálne zjesť. Teraz som na nás naozaj hrdá, keď sa dívam späť na tie dni v horúčave, plné komárov a prepotených tričiek. Dni plné smiechu a našej detskej radosti... Som vďačná za všetko, čo sme zažili a dokonca aj za to, že nám búrka skoro odfúkla stan, aj za kamaráta Tona z Estónska, ktorý bol silno otravný. Ale vďaka za každú jednu maličkosť, ktorá sa stala, lebo nás vyformovala do tejto podoby. A takéto zmeny sa budú diať po celý náš život. Vďaka týmto veciam si vážime iné veci a to je silno super.

Jarka Labudová + Rado, Ivan, Romča, Verča, Zuzka, Vitti, Natália, Paťa, Marcel a Andy

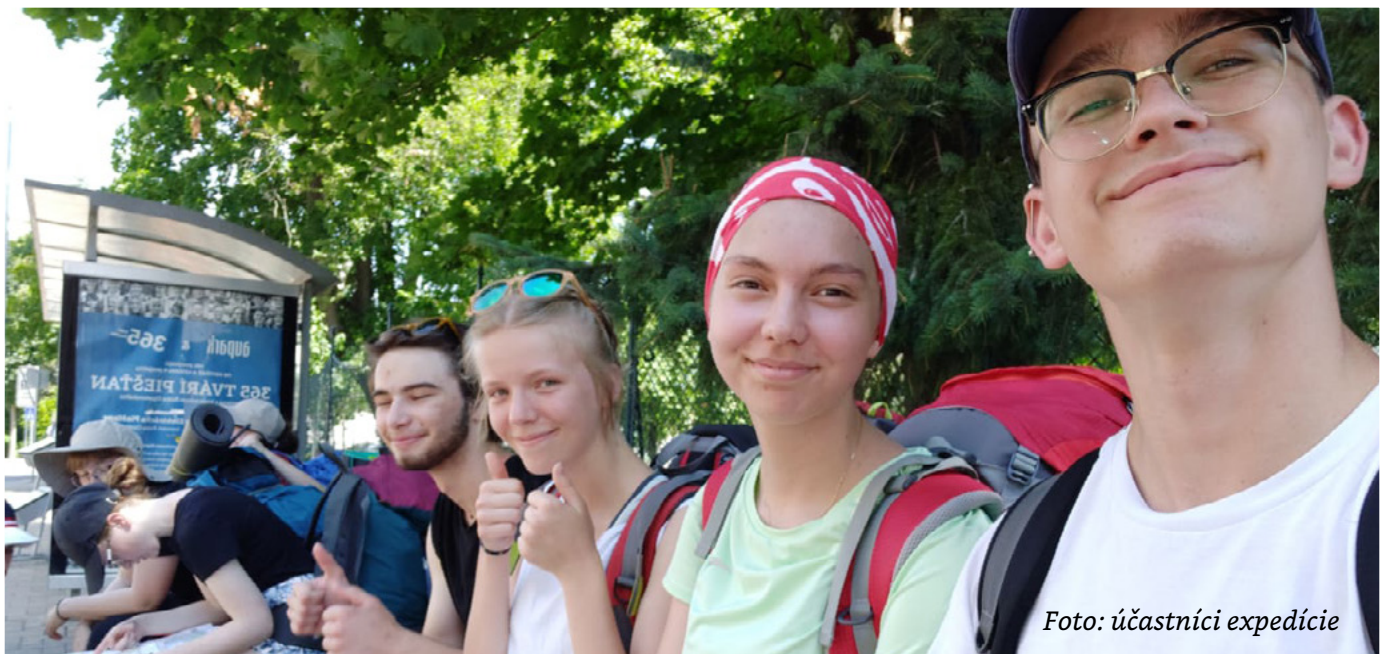
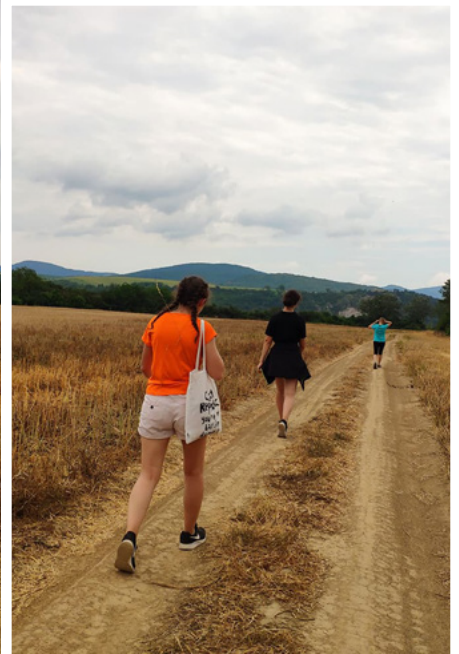

Foto: účastníci expedície

Foto: GPD 4.A

miss skrinka 2019.

Dizajnučtivé študentky z 3.A sa rozhodli, že netreba zabúdať ani na našu miestnosť, ktorá je počas vyučovania tichá a prázdna, ale počas prestávky sa mení na priestor boja o otvorenie vlastnej Pandorinej skrinky. Je to úschovňa našich náhradných outfitov, pokladov na tvorenie, zabudnutých učebníc, gastronomických pochúťok a možno i odpadu, ktorý postupom času naberá na svojej intenzite. Preto sme

zapojili kreatívne mysle a vytvorili súťaž o Miss skrinka v rôznych kategóriách. A veru originalite sa medze nekladú ani v našom pedagogickom zbore, v ktorom sa najväčším kráľom stal náš učiteľ Peter Pisár a za neočakávanú účasť sme nemohli vecnou cenou a diplomom neoceniť nášho zástupcu Petra Majera.

Petra Buffová

valentín.

*Napišem ti krásnu rýmku,
dám ti pozdrav Valentínku.*

Valentín, deň na ktorý čakajú hlavne všetci tí, ktorí majú pri sebe svoju milú alebo milého, aby ich potešili či už kyticou alebo kvalitnou večerou, ale platí to aj pre tých, ktorí ešte s nádejou čakajú na toho princa na bielom koni. Jednoducho je to sviatok všetkých zalúbených. Ako aj po minulé roky, tak aj tento rok 14.2. 2019 sa na našej škole SSUŠ ZA slávil deň sv. Valentína. Za pomoci školskej rady a Lei E...od stredy 13.2. bola na chodbe našej školy uzavretá ozdobná krabička, do ktorej mohol

prispieť každý, kto chcel vhoďiť Valentínku a potešiť niekoho, koho má veľmi rád. Celý priebeh dňa bol plný smiechu a niesol sa v láskavej, príjemnej a obdarujúcej atmosfére. Vo štvrtok 14.2. nám baby z 3.A triedy porozdávali Valentínky. Všetci sme boli plní očakávania, kto dostane od koho ten „zalúbený list“. Myslím si, že každý list urobil tomu, kto ho dostal, aspoň trochu pekný deň.

Veronika Tamašiová

úspechy našich študentov.

Počas života našej dnes už desaťročnej školy získali naši žiaci mnoho úspechov. Tieto úspechy dostali do povedomia nielen ich samotných, ale aj našu školu. Súťažili jednotlivo, ale aj skupinovo. Naša škola sa vďaka nim zviditeľnila aj v médiách. Od začiatku histórie školy sme sa zapájali do množstva zaujímavých súťaží. Postupne počet zúčastnených narastal a prišli aj prvé úspechy. Boli to víťazstvá zo školských, obvodných, krajských a celoslovenských kôl olympiád a súťaží. Vďaka šikovnosti sa našim študentom podarilo

dostať na miesta ako napríklad Paríž alebo Petrohrad. Naši žiaci sa vyznamenali v kategóriách ako šport, cudzie jazyky, ale predovšetkým v umení. Zapájanie do súťaží sme v posledných rokoch výrazne zvýšili. Naším študentom patrí obrovská vďaka za budovanie mena našej školy. Všetkým našim terajším, ale aj bývalým študentom ďakujeme za reprezentáciu školy a prajeme veľa úspechov našej škole aj naďalej.

Andrea Gazdaricová

Michal Mordel

hádanka.

Teraz ťa čaká trocha netradičná hádanka – všetko, čo na ňu budeš potrebovať, je čítačka QR kódov, ktorú už buď máš vo svojom mobile, alebo si ju môžeš zadarmo stiahnuť na Androidoch v Obchod Play. Jeden QR kód je jedno slovo, slová sú na mal'be rozhádzané, ty ich musíš usporiadať do logického sledu a vytvoriť vetu. Veta je jedným z najznámejších výrokov, ktorý si už určite počul, od autora, ktorého stopercentne poznáš.

ssušácka misia.

Ak chceš vyhrať prvé miesto a získať malé ocenenie, vezmi kamošov a zapoj sa do našej mini súťaže. Zisti odpovede na nasledujúce otázky a papierik s nimi choď vhoď do krabice v Konvici!

1. Koľko je skriniek v šatni?
2. Koľko je grafických lisov v dielni?
3. Čo je napísané na nálepke na strope na štvrtom poschodí?
4. Na ktorom poschodí sú police s knihami?
5. Koľko kávových šálok je nakreslených na tabuli v Konvici?
6. Čie vlasy sú prilepené na stene v grafickej dielni?
7. Koľko fotografických plátien je na škole?

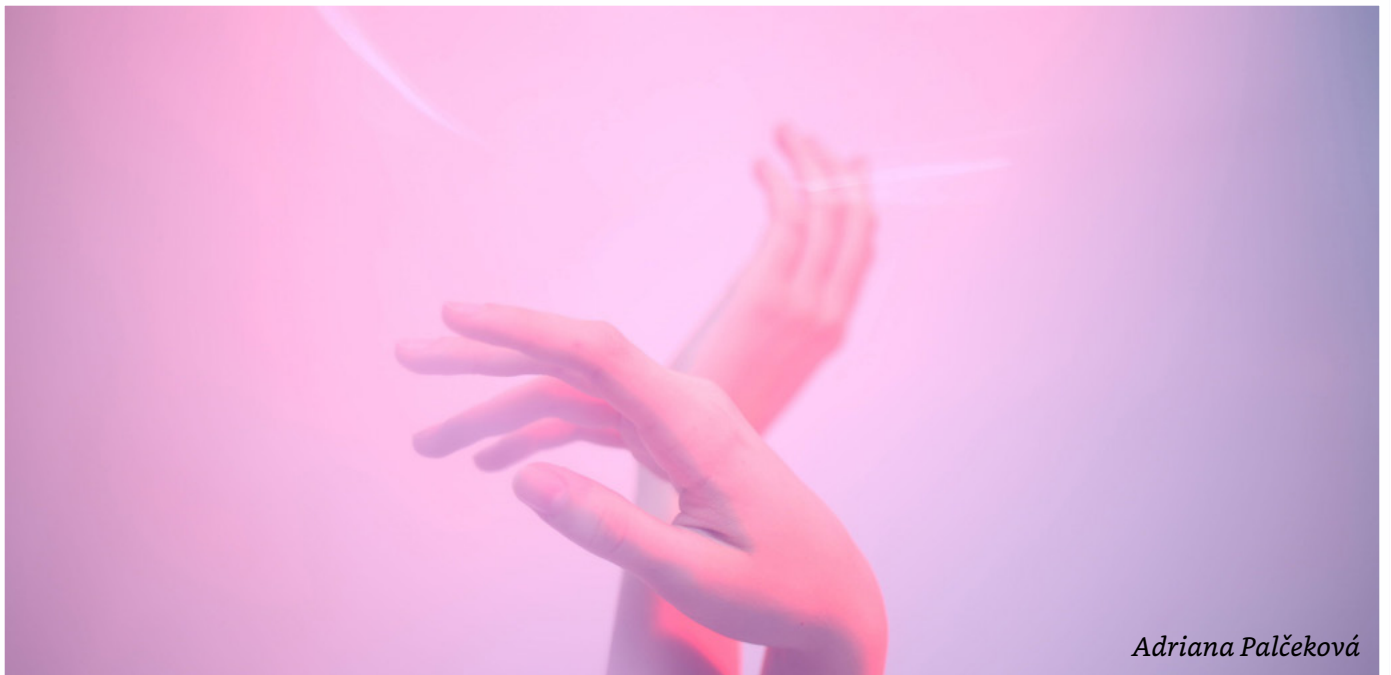
Oli Micháľková

Martina Masaryková

Ema Baraňcová

Adriana Palčeková

Tereza Mazúrová

Erik Vrábek

